

Afgørelse fra Ankenævn for biler

Klagesag nr.: 17441

Klager: NN

Indklaget: CVR-nr.: 32340431
Selskabet 4600 ApS under frivillig likvidation
(tidligere Køge Bugt Biler 1 ApS)
Tangmosevej 103
4600 Køge

Medindklaget: CVR-nr.: 37558966
HM Trade
(tidligere HM Biler)
v/NN
Sletten 10
4100 Ringsted

Klagen vedrører: Køb af bil

Modtagne dokumenter: 1. Forbrugerens klage
2. Virksomhedens kommentarer
3. Øvrige dokumenter modtaget i perioden fra klagens oprettelse til nævnets afgørelse fremgår af sagen på ankenævnets hjemmeside

Nævnets sammensætning: Steen Friis Nielsen
Michael Ern Nielsen
Lars Ellegaard

Afgørelsesdato: 23. januar 2019

Parternes krav

Klager har krævet, at købet ophæves.

De indklagede har krævet, at klageren ikke gives medhold.

Sagsfremstilling

Ved købsaftale af 17. august 2017 købte klager en brugt Volvo XC70 D3 aut. af indklagede for 215.000 kr. Af slutsedlen fremgår, at bilen, der første gang er indregistreret den 29. november 2010, havde kørt 235.000 km. I handlen indgik en byttebil, således at restkøbesummen udgjorde 125.000 kr. Af slutsedlen fremgår yderligere:

[Se næste side]

Tidligere anvendelse:	Privat
Fortsat fabriksgaranti til:	-
Forhandlergaranti:	3 mdr. garanti

Sagen er indbragt for ankenævnet primo oktober 2018, hvor bilen efter klagers oplysninger havde kørt 273.000 km.

Klager har reklameret over, at bilen tidligere har kørt som lægebil. Det bemærkes, at klager i første omgang reklamerede over, at bilen tidligere havde kørt som taxa, men der er enighed mellem parterne om, at bilen tidligere har kørt som lægebil. Klager har således på forespørgsel fra ankenævnet oplyst:

”... det er korrekt at jeg har oplyst at bilen har været indregistreret som taxa, det var den første oplysning jeg fik da jeg tidligt på året ville sælge min volvo, altså før sagen blev startet op, dette er der også dokumentation for i sagen.

Denne oplysning kommer frem så snart man kigger tidligere synsrapporter igennem, altså ved at se på de første tal/bogstaver, som her hed 99 . 99 fortæller at køretøjet har været reg. uden afgift altså taxa eller limusine og hvad der nu måtte ligge der under.

oplysningen som sælger nu bruger om anvendelse som "LÆGEBIL"er helt korrekt. det er dessværre bare en oplysning som JEG har givet til (HM-Biler). oplysningen kom jeg meget tilfældigt i besiddelse af, da det har vist sig at ejer før mig er vores mekaniker i firmaet hvor jeg arbejder, tidliger chefs bil.

herfra fik jeg så den oplysning om lægebil, lægebil kørt under taxareglen...”

Der er i sagen fremlagt en e-mailkorrespondance mellem parterne, der er ankenævnet bekendt, men som ikke gengives i denne afgørelse. Dog gengives følgende e-mail af 15. maj 2018 fra NN til klager:

”Med ref. til dit brev af 14. maj d.å. hvori du foreslår, at Køge Bugt Biler tilbagekøber din Volvo XC70, så skal jeg og Køge Bugt Biler hermed afvise dit forslag. Begrundelsen herfor er, at de oplysninger som vi ligger inde med fra tidligere ejer (foto af tidl. reg.attest) samt offentlige tilgængelige databaser, fx nummerplade.net, ikke dokumenterer, at bilen har kørt som taxa. Afledt af dit brev, så har jeg været inde og se på samtlige synsrapporter i bilen levetid og alle rapporter har betegnelsen "Køretøjsart: M1-Personbil <= 3500 kg". Jeg har således på købstidspunktet d. 17/8-2017 jf. slutsedlen ikke haft kendskab til (eller haft grund til at tro), at bilen skulle have kørt andet end "privat personkørsel" og har derfor heller ikke haft grund til, at oplyse andet på slutsedlen og i den dialog vi har haft ifm. salgsprocessen.

For en god ordens skyld, så skal jeg oplyse, at jeg skriver denne mail i min egen virksomheds navn HM Biler, da jeg, dengang vi handlede sad hos Køge Bugt Biler som lejer med egne biler - heriblandt din bil.

Jeg håber, at du får held med at sælge din XC70. Jeg kunne anbefale dig at prøve fx autocom.dk, hvor du selv bestemmer en mindstepris og hvor der er mange forhandlere rundt i landet som byder med på denne online aktion. På den måde kommer du lidt bredere ud og får forhåbentlig en god pris, hvis bilen når din mindstepris eller mere. Jeg betragter ovenstående som værende afsluttet. Såfremt du måtte have kommentarer eller spørgsmål, er du velkommen til at kontakte mig.”

I en e-mail af 18. juni 2018 til FDM på vegne af klager skrev NN:

”Jeg anerkender ikke et mangelansvar i denne sag, hvilket jeg har redegjort for i tidligere korrespondancer mellem dit medlem, NN og undertegnede. Udover min mail af 15. maj d.å til NN, giver din henvendelse anledning til følgende:

Der foreligger ingen mangler ift. købelovens bestemmelser ligesom, at den loyale oplysningspligt ikke er tilsidesat.

Jeg kontakter telefonisk NN d. 23. maj d.å. og vi har en fornuftig dialog omkring den skriftlige korrespondance vi har haft og sagen i øvrigt. NN fortæller ærligt, at han ikke på noget tidspunkt, har skænket det én tanke, at bilen kunne have kørt erhverv/limousine kørsel. Jeg bekræfter overfor ham, at jeg ej heller har haft den fjerneste tanke herom – eller burde have været vidende om dette. Da jeg køber bilen med henblik på videresalg, så tjekker jeg naturligvis, at bilen er fri & ubehæftet samt at bilen er registreret til en privatperson, hvilket fremgår af registreringsattesten. Jeg køber bilen hos en mærkeforhandler, hvor den er handlet ind. Jeg har derfor ikke en direkte kontakt til ejer. Jeg ser at sidste syn er overholdt. NN og jeg talte ligeledes om, at bilen er atypisk, da den udstyrmæssigt afviger fra biler indregistreret til taxakørsel. Den aktuelle bil har, udover lædersæder og automatgear, intet udstyr som kunne indikere, at bilen har været benyttet til erhverv/taxa. Hvorvidt det er FDM bekendt skal jeg være usagt, men hos branchefolk som beskæftiger sig med biler, er det velkendt, at biler indregistreret til blandt andet taxakørsel, inden afgiftsloven blev ændret, som reglen indeholdte rigtig meget udstyr af fabrik (fx soltag, sikkerhedsudstyr, navigation osv.), da dette udstyr ikke var afgiftsbelagt.

NN fortæller mig endvidere i førnævnte telefonsamtale, at han er rigtig glad for bilen, men hans henvendelse er afstedkommet af, at han har forespurgt om en pris hos et firma som varetager eksport til udlandet. Baggrunden for hans henvendelse er af personlige årsager og han ser sig derfor nødsaget til at afhænde bilen. Eksportfirmaet fortæller ham, at bilen ikke er interessant set med deres øjne, grundet førnævnte tidligere registrering og kan/vil dermed ikke give ham en købspris. Vi er begge to enige om, sagen taget i betragtning, at bilen hverken er bedre eller ringere, fordi det nu, et lille år efter, kommer frem, at bilen har haft førnævnte registreringsforhold. Afslutningsvist talte vi om alle de andre muligheder der er tilstede for at sælge bilen i fri handel & vandel. Den pris for bilen, som NN kan opnå i markedet, har absolut intet at gøre med, at bilen engang har været registreret som erhverv hos et taxaselskab. Hele samtalen foregik i en rolig og behagelig tone og udover stor enighed om mange punkter, er det min opfattelse, at NN mellem linjerne sagde; ”nu prøver jeg, alt at vinde - intet at tabe”.

Afslutningsvis skal jeg bemærke, at det naturligvis er beklageligt, at NN er havnet i den personlige situation, at han er tvunget til at skulle afhænde bilen. Når det er sagt, så er det ikke noget jeg føler en økonomisk forpligtigelse til at deltage i på nogen måde. Endvidere er jeg af den opfattelse, at NN i denne sag forsøger, at tørre kedelige omstændigheder af på undertegnede fordi han mener, at have fundet en gyldig grund til, hvorfor bilen (efter hans opfattelse ”kun”) er markedsprisen værd og derfor mener, at forhandleren skal kompensere ham herfor. Dette hjulpet på vej af FDM med henvisning til ikke mindre end tre paragraffer.

Resumé: De indledende påstande/krav fra NN (de fleste tilbagetrukket i telefonisk samtale/ens betragtninger om salgsforløb og bilens beskaffenhed) samt FDM’s generelle henvisninger til købeloven og påstande, er yderst tvivlsomme og er tilmed på en udokumenteret baggrund. HM Biler v. NN anerkender ikke mangelansvar og afviser tidligere og eventuelle fremtidige krav. Køge Bugt Biler er, som tidligere nævnt, ikke juridisk part i denne sag.”

Indklagede har over for ankenævnet anført:

”... Denne sag opstår fordi klager ønsker, at sælge bilen grundet skilsmisse. Klager bliver opmærksom på bilens tidligere registreringsforhold idet klager forespørger på pris hos et firma som eksporterer biler. De meddeler klager, at de ikke kan "bruge" bilen, da den ikke indeholder afgift. Klager undersøger mundligt hos et par forhandlere i Køge, hvad klagers bil er værd ved salg. De oplyste kr. 100.000,- er jeg helt uenig i. Det vidner mere om, at pågældende forhandler ikke er interesseret i at købe bilen til lager overheadet - sagt på en anden måde; så er det nemmere, at sige en meget lav pris og komme videre med noget andet arbejde. I tidligere korrespondance mellem klager og jeg, har jeg gjort det klart for klager, at klager har mange andre muligheder for at sælge bilen og på den måde opnå en reel markedspris. Sagen, skåret ind til benet, handler ikke om, at klager er utilfreds eller ked af bilen. I følge min overbevisning, så handler sagen om, at klager ønsker, at tørre, en for bilen isoleret set ubetydelig fejl, af på sælger grundet skilsmisse og som endda ligger knapt 1 år tilbage i tiden - med forventet

økonomisk gevinst. Det koster jo kun klager 400,- at forsøge. Jeg har, i tidligere korrespondancer, gjort det klart, at jeg ikke vil deltage økonomisk i klagers uheldige situation. Juridisk set, så burde jeg have vidst & set & oplyst, at bilen har haft førnævnte registreringsforhold, hvilket hverken gør bilen bedre eller ringere! Uagtet det juridiske aspekt og min umiddelbare afvisning af sagen, så mener jeg, at al sund fornuft bør tale for, at klager overvejer de 2 forelagte muligheder (i mails til klager) for kompensation og for at indgå forlig/ophævelse af sagen: 1. 10% i kompensation ift. købsprisen på kr. 195.000, hvilket er oprundet af indklagede til kr. 20.000,-. 2. At indklagede køber bilen retur, inkl. nuværende km, til kr. 145.000,-.

Klager har afslået ad. 1 og finder ikke tilbuddet interessant!? Klager har ikke svaret konkret på ad. 2. og jeg må forstå, at det heller ikke er interessant!?

...

Jeg vil under ingen omstændigheder imødekomme klagers forslag om løsning grundet følgende forhold: Jeg havde ikke den fjerneste tanke eller idé om, at bilen havde været indregistreret til erhverv (limosinekørsel, er jeg senere oplyst) og dette havde klager heller ikke (jf. samtale med klager ved sagens begyndelse). Der var ingen indikationer at bilen har været indregistreret til taxa/befordring idet bilen på ingen måde indeholder en masse udstyr, hvilket kan være en indikation på dette. Da jeg, ved indkøb af bilen, tjekker seneste synsrapporter, så ser jeg ikke, at bilen de første 2 år har haft en anden nummerplade med reg.nr.: XXXXXXXX, hvilket indikere at bilen har været indregistreret til erhvervsbefordring. Jeg beder nævnet at bemærke, at forrige nr. plade og efterfølgende nr. plade er meget lig hinanden - og ved første øjekast, så synes de ens. De begynder begge med "A" og ender begge med "19". Jeg har, på baggrund heraf og bilens sparsomme udstyr, på ingen måde haft en viden om og har overset førnævnte registreringsforhold. Sidst, men ikke mindst, så var bilen registreret til privat personkørsel på registreringsattesten, da jeg indkøbte bilen engros med henblik på videresalg. Havde jeg kendt til bilens registreringsforhold, så havde denne information naturligvis tilgået klager.

Al sund fornuft bør tale for, at klager overvejer de 2 forelagte muligheder (i mails til klager) for kompensation og for at indgå forlig/ophævelse af sagen: 1. 10% i kompensation ift. købsprisen på kr. 195.000, hvilket er oprundet af indklagede til kr. 20.000,-. 2. At indklagede køber bilen retur, inkl. nuværende km, til kr. 145.000,-.

Klager har afslået ad. 1 og finder ikke tilbuddet interessant!? Klager har ikke svaret konkret på ad. 2. og jeg må forstå, at det heller ikke er interessant!?"

Sagens øvrige bilag og indlæg mv. er ankenævnet bekendt, men gengives ikke i denne afgørelse.

Ankenævnets begrundelse og afgørelse

Indledningsvis bemærkes, at indklagede - ikke medindklagede - ifølge slutsedlen er sælger af bilen og dermed rette indklagede.

Det fremgår af slutsedlen, at bilens tidligere anvendelse er "Privat". Parterne har dermed aftalt, at bilen ikke tidligere har været anvendt erhvervsmæssigt. Der er enighed mellem parterne om, at bilen tidligere har kørt som lægebil. Allerede fordi bilen ikke svarer til den betegnelse, hvorunder den er solgt, foreligger der en mangel, jf. købelovens § 75 a, stk. 1 og § 76, stk. 1, nr. 1. Hertil kommer, at indklagede burde have undersøgt bilens historik og dermed også burde have vidst, at bilen har været anvendt til andet end privat kørsel. Der foreligger derfor også en mangel efter købelovens § 76, stk. 1, nr. 3.

Ankenævnet finder, at manglen ikke kan anses som væsentlig, jf. § 78, stk. 1, nr. 4. Påstanden om ophævelse af købet tages derfor ikke til følge. Klager er i stedet berettiget til et passende afslag i købesummen, der fastsættes til 20.000 kr., jf. § 78, stk. 1, nr. 3.

A F G Ø R E L S E:

Indklagede, Selskabet 4600 ApS under frivillig likvidation, skal inden 30 dage fra forkyndelsen af denne afgørelse betale 20.000 kr. til klageren, NN.

Beløbet skal forrentes med Nationalbankens officielle udlånsrente med tillæg af 8 % fra den 7. oktober 2018 til betaling sker.

Sign.

Steen Friis Nielsen